

"DE PAISATGES DEL PRIORAT N'HE FET ENTRE 4.000 I 5.000 I, DE DIBUIXOS, INCOMPTABLES!"

AMAT PELLEJÀ

L'estudi de l'Amat Pellejà es troba al cor del municipi de Marçà. Pujant per dos trams d'escala arribem al pis superior, perfectament decorat i on, just sota la teulada, podem entreveure el seu estudi. D'entre els molts objectes que hi ha -una desena de quadres seus, pel cap baix, i algunes escultures que ens ensenya apassionadament- no hi poden faltar instruments com la guitarra elèctrica i l'acústica, les seves principals eines de treball. Entrem i de fons sona una òpera. No som capaços de reconèixer-la, però ell ens diu que, quan treballa, sempre escolta música clàssica. L'Amat és conegut per les seves pintures, que han estat exposades a galeries d'arreu del món i de la comarca, i també com a professor de música de l'Escola de Falset.

(TEXT) Lidia Pelejà i Andrea Vallès

(FOTOGRAFIES) Andrea Vallès

Li demanem que es defineixi. No crec que la paraula artista sigui la més indicada per definir-me. No m'agrada aquest mot per exposar el que faig. Jo sóc una persona que treballa amb la música i la pintura, i és aquest sentit el que penso que defineix més bé la meva tasca.

sar-te per la pintura i la música?

Pel que fa a la pintura, des de petit m'agradava molt el dibuix. Vaig començar a copiar-me dibuixos d'animació com els de Walt Disney. Ja des del principi vaig tenir certa predisposició pel dibuix; pel que fa a la guitarra, va començar una mica més tard. M'agradaven els grans guitarristes de l'època, com ara Jimi Hendrix, però en aquell temps tampoc hi havia una persona que em pogués ensenyar a tocar-la o

escoles de música accessibles. Així que vaig decidir comprar-me una guitarra i començar a aprendre de forma autodidacta. Treia les obres d'oïda, i amb poc temps em vaig muntar el primer grup.

Sempre has estat autodidacta?

Més o menys. Bé, de fet em vaig iniciar en el solfeig amb el Sr. Jordi Martí de Marçà fins que m'hi vaig posar més seriosament, quan tenia 14 anys. Vaig centrar-me en la guitarra.

Com vas començar a interes-

en un llibre que és diu Camí a Bombai. Posteriorment els vaig editar, amb l'ajuda d'algunes persones interessades en l'obra, al cap d'un temps vaig poder acabar exposant a la galeria Anquin's de Reus. Per a mi va ser una gran satisfacció perquè vaig exposar conjuntament amb altres pintors que ara són els referents de la pintura catalana. En aquella galeria vaig poder seguir exposant gairebé durant dotze anys.

Quan vas començar a pintar paisatges de la comarca?

Jo estava tocant a una orquestra de Saragossa amb 29 o 30 anys; ara en tinc 55. En aquella època va ser quan vaig començar a pintar els primers paisatges del Priorat. M'he passejat tota la comarca, començant pel mas de Francisco, les Canals de Capçanes o la Mola. Hi va haver un estiu que me n'anava cada dia a un quart de vuit del matí, que és quan sortia el sol, per veure-hi la llum. Perquè jo pinto in situ, i la llum s'ha d'estudiar en un moment precís, perquè al cap d'una hora la imatge pot haver canviat radicalment. En aquestes condicions, si no acabes el quadre amb una hora i mitja ja no serveix.

Per tant, això dona molt joc artístic i de creació.

I tant! Pensa que Monet té col·leccions de molts i molts quadres aplicant una mateixa imatge però amb llums molt diferents, que és el que es fa per reinterpretar un paisatge. Però el que és molt important en el moment de pintar és no perdre l'objectiu, no despitarse. I hi ha d'haver un diàleg entre la imatge i qui la pinta. Aquesta correspondència també hi és en el teatre o en la música en relació amb el públic. Per això, jo en general, no crec amb la inspiració. Jo crec que un ha de sortir i treballar, i hi haurà un dia que pensaràs que has fet una gran cosa i després t'ho miraràs a casa i no t'agradarà o a l'inrevés. L'important és pintar i pintar a molts llocs diferents.

Parlant de la importància de visitar diferents llocs, hi va haver un cop que te'n vas anar ben lluny a pintar. Ens podries explicar la teva visita a la Índia?

A la Índia hi vaig anar en una etapa una mica "mística", des de totes les vessants. En primer lloc per un interès vital, amb preguntes com: què hi fem aquí? quin és el sentit de la naturalesa humana? Llegint diferents autors t'encurioseixes i, a partir d'aquí, comences a treballar. M'hi vaig passar un mes.

I ens pot explicar una mica quina va ser l'obra que va crear?

Sí, alguns dibuixos estan publicats

Aquesta experiència asiàtica és només una part de tota la teva trajectòria. La teva creació és ben variada. Ens pots parlar d'altres obres que has fet?

Sí, la meua obra ha estat ben diversa. Per exemple us puc ensenyar una petita il·lustració que vaig poder fer per un vi que una colla d'amics fa en record d'un noi d'aquí del poble, el Gobe, o també una pintura que va representar Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries un any al Festival de Música Tradicionàrius. Aquesta última va ser tota una casualitat, perquè jo vaig anar un dia a veure'ls i em van demanar que els fes una il·lustració. En aquell moment encara no eren tant coneguts. I pocs mesos després

Entrevista

vaig veure que el dibuix que havia fet sobre ells era la portada del festival. Em va fer il·lusió. I pel que fa a altres obres, algunes d'aquestes han estat presentades a Itàlia, Ginebra, Marroc, Estats Units, entre d'altres. He passat per diferents estils i tècniques, des d'obres més abstractes a d'altres més impressionistes. Darrerament, per exemple, he estat dibuixant alguns nus. Aquests fins i tot els he ensenyat a una escola

amb ceràmica, cosa que no havia fet mai.

I retornant una mica als viatges, de tots els llocs que has visitat n'hi ha algun que t'hagi cridat l'atenció especialment? És que jo diria que les coses importants són petits retalls viscuts, de llocs concrets, de sentiments, d'imatges. Fins i tot pot ser un gran moment veure un núvol d'una determinada manera a la

Ha estat una relació de medi. Jo vaig aprendre a pintar aquí, a la comarca, i he conegut gent que s'ha interessat per la meua obra. Però sí que és cert que ha estat sobretot amb gent de fora amb qui he fet més relació. De paisatges del Priorat n'he fet entre 4.000 i 5.000 i, de dibuixos, incomputables! Tot i així, a vegades jo valoro més un dibuix que un quadre, ja que un dibuix és com una mena d'esquelet i et pot sortir una molt

ara fa poc temps! Van causar força interès.

I has realitzat algun projecte col·lectiu al llarg de la teua trajectòria?

Sí, en aquest sentit he participat en la realització d'un parell de retaules de Reus amb Neus Segrià: un a l'Església de Sant Josep Obrer, i l'altre a l'Església de Sant Joan. En aquest cas vaig treballar

Mola. A la Índia, per exemple, de les moltes coses que vaig pintar-hi, vaig veure una muntanya que era igual que la Mola, però el que variava era la gent. Vaig anar-hi fa uns disset anys i hi vaig veure grans diferències però també grans semblances, i hi vaig conèixer grans persones.

I ens podries dir quins han estat els teus vincles amb la comarca?

bona idea per a un quadre.

I has pogut conèixer altres artistes i gent del món de les arts?

I tant! He conegut moltíssima gent, per exemple a Ramon Moscardó, Josep Maria Subirachs - que actualment està fent la Sagrada Família- o Benet Sarsanedes, entre d'altres. Fins i tot una vegada vaig compartir espai a la Galeria San Vicente de Valèn-

Entrevista

cia amb un quadre de Sorolla.

Què en penses del món de l'art?

Tot això del mercat de l'art és un sistema molt curiós i especial perquè sovint no s'aprecia una mateixa cosa en diferents contextos. No és el mateix un Van Gogh exposat a un petit poble com Marçà que a un museu com el Thyssen. Tot canvia.

D'aquesta manera també es plasma la valoració en el preu?

Sí, i tant! Hi ha quadres que no es venen igual al mercat de les galeries d'art, on sempre es revaloritzen, que venent-los particularment, .Els col·leccionistes i inversors acostumen a fer anar com a referència els preus que posen els catàlegs.

Com vius particularment aquesta situació?

Intento compaginar pintura i música.

Ens alcequem i l'Amat ens condueix al garatge de casa seva. Entrem en una habitació plena de carpetes i caixes. Mentre continuem xerrant ens va fent un repàs de la seva vida artística a base d'ensenyar-nos pintures i dibuixos. Aquest recorregut també és un recorregut per diferents paisatges de la nostra terra i per tot l'espectre cromàtic.

Colors, traços, formes, textures... ens omplen la vista. És increïble com l'Amat aconsegueix passar d'un estil a l'altre sense que les seves obres perdin genuïtat i qualitat. Ens ensenya un paisatge de les Canals de Capçanes i ens quedem badant contemplant la tendresa i la força que desprèn la representació d'aquell indret. Estem davant de la persona que, segurament, ha observat més detingudament els diferents paisatges de la nostra comarca.

